

[Indenrigsministeren.]

boligfondens Side bringes til Ophør. Men til at være med til at kalde den paa ny til Live gennem det Beløb, der her er Tale om, kan man ikke paaregne Støtte fra Regeringens Side.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udførligt har redegjort for, men skal kun sige, at jeg betragter dette Lovforslag som overflødigt paa nærværende Tidspunkt og derfor ogsaa som skadeligt. Jeg tror, at ad den Vej, man nu er inde paa i Kommunerne, vil Opgaven i det Omfang, som der i det hele taget er Anledning til, kunne løses. Jeg tror, at de fornødne Midler vil kunne fremskaffes paa i alt væsentligt lige saa gunstige Betingelser, som Staten vil kunne byde, og saa maa vi afvente den nærmere Udvikling paa hele dette Omraade, inden vi i øvrigt træffer videregaaende Dispositioner, hvis saadanne skulde blive nødvendige.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fr. Andersen [Holbæk A.]): Den højtærede Minister begyndte sine Udtalelser med at henvise til den anden Sag, som Folketinget i Dag har behandlet, og mente at finde en bristende Logik i, at to Lovforslag med saa forskellig Indhold fremsattes af samme Parti, da de stod i Modsætning til hinanden. Denne Betragtning synes jeg ikke er rigtig, jeg synes tværtimod, at den højtærede Minister i Slutningen af sine Udtalelser kom til at forsynde sig mod Logikken.

Jeg har, da jeg første Gang havde Ordet, gentagne Gange henvist til de Forhandlinger, som fandt Sted den 19. Oktober, da det jo ligger nær at gentage de samme Udtalelser, naar Baggrunden er den samme. Jeg erindrer, at den højtærede Minister ved den Lejlighed pegede paa, at der efter 1. Oktober — saaledes tror jeg, Ordene faldt — efter de Oplysninger, som Ministeren havde, var begyndt en ny og lykkelige Udvikling ude i Kommunerne.

Naar det var den højtærede Ministers Opfattelse den Dag, gaar jeg ud fra, at det fremdeles er hans Opfattelse, at det er en ny og lykkelige Udvikling, at man saa stærkt som muligt forcerer Arbejdet frem, holder sig til Arbejdet i størst muligt Omfang og mindst muligt til Understøttelse. Men naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, at den højtærede Minister kan stille sig paa det Standpunkt, at der

ikke er Brug for de Beløb, som Lovforslaget her foreslaar stillet til Raadighed.

Jeg skal gerne erkende, at den højtærede Minister har andre Forudsætninger for at kende Stillingen i de enkelte Kommuner, fordi Ministeren har Adgang til Oplysninger, som jeg ikke kan kende. Men selv om det nu ligger saaledes, at den højtærede Minister kan skønne, at der ikke i Øjeblikket er Brug for de Midler, der her ønskes anvendt, saa kan hverken den højtærede Minister eller andre sige, at der ikke i den nærmeste Tid vil blive Brug for dem, hvis man virkelig mener, at det er lykkeligebringende at gaa den Vej.

Men hvad enten Kommunerne ser paa det som lykkeligebringende eller ikke, saa er vi ude i en Nødvendighed, fordi der maa skaffes Udveje for at komme de arbejdsløse til Hjælp. Derfor vil jeg ogsaa gerne have Lov til at opfatte den højtærede Ministers Udtalelser saaledes, at de vel ikke var en Tilslutning, men paa den anden Side heller ikke nogen Afvisning, og jeg vil haabe, at det skal blive muligt i det Udvalg, som jeg venter vil blive nedsat til Behandling af Lovforslaget, at komme til at arbejde hurtigt, og at vi skal kunne arbejde os til Forstaaelse.

Ministeren udtalte, at han vilde anse det for skadeligt, om man paa ny fremsatte Boligbyggeriet paa den Maade, hvorpaa det hidtil er sket. Jeg skal hertil sige, at Forslagsstillerne ikke har ment at kunne gaa nogen anden Vej og derfor har foreslaaet at gaa efter de samme Regler som hidtil, da Fondens Virksomhed er ophørt fra 1. Oktober. Thi det er en Kendsgerning, at Folk, som er sagkyndige paa dette Omraade, har givet Udtryk for, at man netop paa Baggrund af, at Fondens Virksomhed er ophørt, maa vente en Stilstand i Byggeriet og har erkendt denne Stilstand saavel arbejdsmæssigt som bolig-mæssigt set.

Derfor tror jeg ikke, man skal have saa store Betæneligheder, som den højtærede Minister gav Udtryk for, for at gaa med til Arbejdet paa det Grundlag, hvorpaa det har hvilet indtil 1. Oktober. Hvis det nu viser sig, at det i Virkeligheden maa siges at være den eneste Udvej, der er i Øjeblikket, for at skabe Betingelser for Byggeriet, saa skønner jeg ikke rettere end, at saa maa man gaa Vejen.

Der kan være mange Ting af dem, vi drøfter, meget af det, vi i onde Tider arbejder med, hvormed man kunde sige, at det var rarest at være fri for det. Jeg